

LE JOURNAL BIELORUSSIEN
"LA PATRIE"DIE WEISSRUTHENISCHE ZEITUNG
"DAS VATERLAND"ВОРГАН БЕЛАРУСКАЙ НАЦЫЯНАЛЬНА
ВЫЗВОЛЬНАЙ ДУМКІ

DIE WEISSRUTHENISCHE ZEITUNG "BAEKAUŠČINA" ("VATERLAND")

Herausgeber: Wladimir BORTNIK

Postadresse: Die Weissruthenische Zeitung "Baekauščina" ("Das Vaterland"),

(18 b) München 19, Schliessfach 69.

Druck: "LOGOS", Buchdruckerei u. Verl., G.m.b.H., München 8, Rosenheimer Str. 46 a.
Цена паза Нямеччыны: ЗША — 15 цэнтаў. Канада — 15 ц., Ангельшчына — 1 шылінг, Францыя — 20 фр., Бельгія — 5 фр., Аўстралія — 1 шылінг, Аргентына — 2 пэзо. У іншых краінах раўнавартасць 15 ам. цэнтаў. Цена лётніцкай поштай у заакіянскіх краінах — 30 ам. цэнтаў. Падвойныя нумары каштоўныя падвойны.Банковое конто: Zeitung "Baekauščina",
Konio Nr. 357-125, Bay. Hypotheken- u. Wechselbank, München.

ГАЗЭТА ВЫХОДЗІЦЬ РАЗ У ТЫДЗЕНЬ — ЦАНА 30 Н. ФЭН.

№ 43 (273)

Нядзеля 23 каstryчніка 1955 г.

ГОД ВЫДАННЯ 9

Жэнэўская атмасфера ахаладзілася «Дзяржаўны» гімн БССР

Створаная Жэнэўскай канферэнцыяй у ліпені сёлета атмасфера кохкыстэнцыялизму ў ўзаемных усмехаў была толькі тактычным ходам Савецкага Саюзу з мэтаю пысяхалігічнага разбрэанія Захаду ѹ патрабані для сябе перадышкі для далейшых, якіх больш гвалтоўных наступаў дзеля апанаванья съвету. Гэтыя запраўдныя намеры Масквы, пэўне-ж, разумелі дзяржаўныя мужыкі адказныя палітыкі Захаду, але, кіруючыся сваімі тактычнымі меркаваннямі ѹ будучы эмушаныя лічынца з пацыфістскімі настроемі сваіх грамадзянстваў, навонік высказваліся аб «новай эры», якая, паводле словаў прэзыдента Айзенгаўза, началася ѹ Жэнэўе ѹ быццам мелася цягнучы ѹ бесканичнасць. Але ѹ запраўдніція ці трэбба было хіба быць прарокам, каб прадбачыць, што гэта «новая эра» будзе вельмі недаўгавечнай.

Прайшло ўсяго пару месяцаў ад ліпенскай Жэнэўскай канферэнцыі, калі раптоўна заснавалі некаторыя выпадкі, якія паказалі, што калі жэнэўская атмасфера ня скончылася, дык прынааміс вельмі-ж ахаладзілася. У гэтым часе бальшавікі зрабілі два вельмі важныя ходы ѹ міжнароднай палітыцы, якія канчальна пераканалі Захад, што выкліканы ѹ Жэнэўе Саветы ѹ заходнімі дзяржавамі энтузіястычна падхопленая атмасфера поўнага адпражанія ѹ магчымасці ня толькі мірнага, але ѹ прыязнага сусідаванія была толькі пустымі словамі Масквы, разылічанымі на дзінфармацію ѹ разьбіцьце заходніягі съезда.

Наша сымпаты, зразумела, на ба-

ных посьпехаў, што ў сувязі з пырокімі кунараў, што імкнуцца да поўнага нацыянальнага вызваленія ѹ дзяржаўнай незалежнасці. Але мы станоўчай асуджаем ўзурпаванье Савецкім Саюзам шляхотнай ролі абаронніка нацыянальна-вызвольных рухаў паніявленых народу Азіі й Афрыкі, а супраў краінай Захаду, за разглыданье пытання Альжиру на цяперашнім есці Задзіночных Нацый, што прымусіла Францыю дэмантрысціа пакінцую гэтым сесію, адліків падэздку французскай урадавай дэлегацыі ѹ Москву і наагул вельмі ахаладзіла свае дачыненіі да Савецкага Саюзу. Паколькі тады цяперашня савецкая палітыка на Сярэднім Усходзе балюча б'е па інтарэсах Вялікабрытаніі, патолькі яго ўмешванне ѹ спрыяўствавае француска-афрыканскага канфлікту галоўнымі сваімі астрыбемі накіраванае супраць Францыі. Гэта ѹ прывяло да раптоўнага ахаджэння дачыненіяў Вялікабрытаніі й Францыі да Савецкага Саюзу ѹ цягнічнага звязанія з Амэрыкай, якая рэпрэзэнтавала ўесь час больші становішчы ѹ войстры палітычны курс у дачыненіі да Масквы. Тому сінія саюз трох заходніх вялікадзяржаваў стаўся мацнейшым, чымскім калі-небудзь перад гэтым пасля заканчэнія апошніх вайны.

(Заканчэнне на 4-ай бачыне)

Партызанскі бой ѹ Менскам

18 каstryчніка сёлета беларуская сэксція рады «Вызваленіе» паведаміла:

У перасыльны лягер Фрыдлянд (Задзіночныя Нямеччыны) далей прыбываюць партызанізмічкі ваенна-паліцічных і цывільных асобаў, якія звольнены савецкага урадам пасля шматгадовага зняволенія ѹ лягероў прымусовых працы.

У чацвер прыбыла вялікая група — 600 чалавек. Сябры гэтай групы расказвалі прадстаўніком прэзы, што ў

верасьні 1949 году некалькі сотняў антыкамустаных партызанаў зрабілі напад на адзін з ляteroў прымусовых працы недалёка ад Менску з мэтай вызваліць вязняў. Паміж партызанамі ѹ аховай адбўёўся жорсткі бой. Партызанам удалося ўварвацца на тэрыторыю лягера, але выхілікі аховай не дала-

ютэ ў ім і практична ставаліся наядынальнімі гімнамі. Гэтыя песні найлепши сівятачнае аб пройдзеных этапах дахутыні развіўцца беларускае дзяржаўнага ўладкаванія.

Пасля сціплай просьбы да Бога, «що

калісць народу на асобкі падзялкі, і ха-

бі народ кожны роднай мовай га-

варыў» паматы нам «прабудзіцца да

жыцця» («Божа, што калісць народы...»),

тэ, «златое пары» ѹ раззвіцы пісьменства зьяўляюцца Францішак Скарына, В. Цяпінскі і С. Будны...».

Значыцца былі ёд да 1917 году і дзяр-

жаўнасць, і «златата пары», і росквіт,

і багатае пісьменства. Толькі наястала

рэпартажы 35 год існаванія толькі цяпер

здавалася на гімн? Тут ужо відаць уся

сунтасць дзяржаўнай БССР — фор-

мы, падараованай (чытай: нақінутай), як

і гімн, бальшавікамі. Вось ягоны тэкст:

Мы — беларусы з братняю Русью

Разам шукалі к шчасцю дарог,

У бітвах за волю, ў бітвах за долю

З ёй здавалася мы сцяг перамог!

Нас аўяднала Леніна імя,

Партыя к шчасцю вядзе нас ў паход,

Партыі слава! Слава Радзіме!

Слава табе, Беларускі народ!

Дружба народу — сіла народу,

К шчасцю працоўных сонечных шлях.

Горда-ж узвісі ў съветлае вясі,

Сыця камунізму — радасці сцяг!

Нас аўяднала Леніна імя,

Партыя к шчасцю вядзе нас ў паход,

Партыі слава! Слава Радзіме!

Слава табе, наші свабодны народ!

Дружба народу — сіла народу,

К шчасцю працоўных сонечных шлях.

Горда-ж узвісі ў съветлае вясі,

Сыця камунізму — радасці сцяг!

Нас аўяднала Леніна імя,

Партыя к шчасцю вядзе нас ў паход,

Партыі слава! Слава Радзіме!

Слава табе, наші свабодны народ!

Дружба народу — сіла народу,

К шчасцю працоўных сонечных шлях.

Горда-ж узвісі ў съветлае вясі,

Сыця камунізму — радасці сцяг!

Нас аўяднала Леніна імя,

Партыя к шчасцю вядзе нас ў паход,

Партыі слава! Слава Радзіме!

Слава табе, наші свабодны народ!

Дружба народу — сіла народу,

К шчасцю працоўных сонечных шлях.

Горда-ж узвісі ў съветлае вясі,

Сыця камунізму — радасці сцяг!

Нас аўяднала Леніна імя,

Партыя к шчасцю вядзе нас ў паход,

Партыі слава! Слава Радзіме!

Слава табе, наші свабодны народ!

Дружба народу — сіла народу,

К шчасцю працоўных сонечных шлях.

Горда-ж узвісі ў съветлае вясі,

Сыця камунізму — радасці сцяг!

Нас аўяднала Леніна імя,

Партыя к шчасцю вядзе нас ў паход,

Партыі слава! Слава Радзіме!

Слава табе, наші свабодны народ!

Дружба народу — сіла народу,

К шчасцю працоўных сонечных шлях.

Горда-ж узвісі ў съветлае вясі,

Сыця камунізму — радасці сцяг!

Нас аўяднала Леніна імя,

Партыя к шчасцю вядзе нас ў паход,

Партыі слава! Слава Радзіме!

Слава табе, наші свабодны народ!

Дружба народу — сіла народу,

К шчасцю працоўных сонечных шлях.

Горда-ж узвісі ў съветлае вясі,

Сыця камунізму — радасці сцяг!

Нас аўяднала Леніна імя,

Партыя к шчасцю вядзе нас ў паход,

Партыі слава! Слава Радзіме!

Слава табе, наші свабодны народ!

Дружба народу — сіла народу,

К шчасцю працоўных сонечных шлях.

Горда-ж узвісі ў съветлае вясі,

Сыця камунізму — радасці сцяг!

Нас аўяднала Леніна імя,

Партыя к шчасцю вядзе нас ў паход,

Канфэрэнцыя Парыскага Блёку

(Прэсавы камунікат)

Ад 7 да 12 кастрычніка гэтага году ў эгзильных палітычных цэнтраў наро-
Мюнхэне адбылася Канфэрэнцыя ўпраў-даў краёў гэтак званых сателітаў, а
наважаных делегацый нацыянальных таксама да расейскай дэмакратычнай
цэнтру наро-даў, якія належаць да «Парыскага Блёку». У працах Канфэрэнцыі
прынялі ўдзел прадстаўнікі Азр-
байджану, Армэніі, Беларусі, Грузіі,
Ідель-Уралу, Паўночнага Каўказу, Тур-
кестану і Украіны. Канфэрэнцыя выслу-
хала спраўданье з дзеянасці Тым-
часовага Бюро за мінулы перыяд. Ся-
ром Бюро была выказана падзіка за
іхнюю працу.

Канфэрэнцыя выслухала рэфэрат аб
міжнародным палажэнні і сучасных
магчымасцях змагання за вызвален-
не наро-даў СССР, а таксама — аб нут-
рана-арганізацыйных заданнях Блёку.
Усе-бакова аблеркаваўшы палітычнае
сучаснае становішча панявленых баль-
шавізмам наро-даў, Канфэрэнцыя пры-
няла сцяя пастано-ва, накіраваных на
каардынацію і ўзмацненне вызвольни-
га змагання; прыняла статут, сканкре-
тызала свой назоў, пайменна: «Ліга
Вызвалення Наро-даў Савецкага Саюзу (Парыскі Блёк)».

На падставе прынятага статуту ўста-
ноўчыні кіравецкія ворганы Лігі — ка-
мітэт на чале з прэзыдзіумам. У склад
камітету Лігі ўваходзіць па адным прад-
стаўніку ад кожнага нацыянальнага
цэнтру.
Канфэрэнцыя выпрацавала зварот да

Прэзыдзіюм Канфэрэнцыі

Тэлеграма Спадару Джону Форстэру Дальлесу, Дзяржаўнаму Сакратару ЗША

Спадару Дзяржаўны Сакратар!
Канфэрэнцыя прадстаўнікоў нацыя-
нальных цэнтраў панявленых наро-даў
СССР складае Вам, Спадару Дзяржаў-
нага Сакратар, сардечную падзіку за
справадлівую абарону наро-даў пане-
ных камуністычнай дыктатурай Мас-
квы ды жадае Вам удачы ў Вашых ім-
кненях установіць мір у сьвеце на ас-
новах свабоды, справядлівасці ды ро-
днасці вялікіх і малых наро-даў. Приме-
це, Спадару Дзяржаўны Сакратар, уточ-
нены ў праудзівай і шчырай да Вас
пашане.

Прэзыдзіюм Канфэрэнцыі

З упаўнаважаньня: С. Даўгаль, старшыня

Тэлеграма Спадару Д-ру Конраду Адзнаўзу, Канцлеру Нямечкай Фэдэральтай Рэспублікі

Высокапаважаны Спадару Канцлер!
Ліга Вызвалення Наро-даў Савецкага Саюзу (Парыскі Блёк) ад імя нацыя-
нальных цэнтраў Азрбайджану, Армэніі,
Беларусі, Грузіі, Ідель-Уралу, Паўночнага Каўказу, Туркестану і Украіны,
якія адбылася ў Мюнхэне ад 7 да 12
кастрычніка гэтага году, з вялікім зада-
валеннем прыняла да ведама звест
Вашай прамовы на звязы з амэрыкан-
скіх ветэранаў вайны, у якой выказа-
ны цяліхтнікі волілі любім амэрыканскай дэмакраціі ў вабароне
зняважаных праў наро-даў, якія
пераможаны Чырвонай Арміі, цер-
пяць прыгнёт пад рэжымам савецкай
тыраніі.

Прэзыдзіюм Канфэрэнцыі

С. Даўгаль, старшыня

нае становішча ў вабароне права палі-
тычнага прыстаніща выклікала глыбо-
кае задаваленне ў масах нашае эмігра-
цыі.
Примене, Спадару Канцлер, уточнен-
ны ў праудзівай і шчырай да Вас пашане.

С. Даўгаль, старшыня

У. Щвірка, сакратар

ЯКУБ КОЛАС

У палескай глушы

(Повесць)

Ад Рэдакціі: Гэтта пачынаем перадрукоўваць найлепшия
праізячыні твор Якуба Коласа — повесць «У палескай глушы»,
якая была ім напісаная ў 1921—1922 г. і становіць першую частку ягонай троўгтэй «На ростанях». Повесць пе-
радрукоўваем зі менскага выдання тому першага «На ростанях» з 1955 году, зъмніяючы пры гэтым зрушысьфікаваны ў 1933 г. правапіс і замніяючы беларускім словамі й формамі некаторыя абавязваючы ціпер рускімі, сілком уведзеныя бальшавікамі ў беларускую мову пасля славутай «рэформы» ў 1933 годзе. Пасля заканчэння друкаванія повесці ў «Бацькаўшчыне» яна выйдзе асобнай кнігай.

*

I

— А, гэта ты, бабка! Ну, прысядзь, пагаворым трохі!
— Я пастаю, панічок... У вас так ціха, я думала, што вы ўжо сьпіцё, а вы ўсё з гэтай кніжкай, — сказала, прысаджава-
ючыся, бабка. — Прабачайце, панічок! я пришла запытана-
ці баліць яшчэ ў вас галава, ці перастала?

— Перастала, бабка, перастала! — сказаў малады настаў-
нік, зъвярнуўшы ўвагу на сваю галаву і як-бы прыслушава-
ўшыся да яе. — Забыўся навет, што яна і балела!

— Ну, панічок мой родны, як сабе хочае: хочае верце,
хочае на верце, а я вам, дад-Бог, шантала!

— Ты і мне шантала? — зыдзіўся настаўнік. — Калі-ж
гэта ты ўмудрылася пашанталаў? Я навет і на прыменеў.

— Вот вы тут сядзілі, чыталі, а я з кухні праўз дзіверы
шантала... Ня гневайцесь: дад-Бог, шантала!

Высокая, сухарлявая кабеціна чарнівага воласу — яна бы-
ла тут старожка — прышла ў нязвычайні рух, вочы яе
ажылілі, а на твары адзначыліся нутранае перакананые
у сіле свае здольнасці.

— Напоўна гэта ты мне дапамагла, бабка, — сказаў на-
стаўнік, усыміхнуўшыся.

— Ой, панічку, вы ўсё съмліцесь, не даеце веры. Ня ве-
рите нікі міс, старой!

— О, не, бабка: веру, веру! Аб тваім знахарстве ўсюды ка-
жуць: у Хатовічах, у Малкавічах, у Ганцавічах, — усюды!

— Г-э-э-э, панічок: з-пад самага Пінска прыходзяць і пры-

яжджаючыя да старое Мар'і, — з гордасцю прамовіла бабка.

— І як гэта ты, бабка, шантала навучылася?

— Навучылася, панічку, навучылася!

— А хто цябе навучыў?

— Ой, панічок, вы ўсё хочае ведаць!

— А што-ж, бабка: навучыўся-б, і да мяне хадзілі-б лю-
дэ, і я памагаў-бы ім.

— Няможна гэта, панічку!

— Чаму няможна? Хіба грэх?

— Няможна!

— Мусіць, бабка, ты зь начыстай сілай знаешся?

— Бог з вамі, панічок! Што вы сказаў проціў ночы? Ня-
хай Бог крье! И не ўспамінайце вы яе!.. У імя Айца і Сына
і Святога Духа!

Стараая паліяшчуга, знахарка Мар'я, набожна перахрысьці-
лася, падняўшы вочы на абраз.

— А што-ж яна мне зробіць, гэтая начыстая сіла? Я не
баюся яе, бо яе, бабка, наогул няма.

— Гэ, панічку, вы яшчэ маладзенькі, мала на съвеце
жылі.

— Ну, а вось ты, бабка, дзякаваць Богу, трошкі пажыла-
такі, а скажы-ж мне, ці бачыла ты хоць раз начыстую сілу?

— Ни кажнага, панічок, яна налучае, — ухілілася старая
ад простага адказу.

— А я табе, бабка, скажу, какі яна налучае. Наколькі я
ведаю, яна наўбоны прывязваецца да п'яных цёмных лю-
дзей і то ўночы.

Стараожка з гэтым не згадзілася і паківала галавой. А на-

стаўнік, яшчэ зусім малады хлопец, які нядына прыхынуў у

першую свою школку ў глухой палескай вёсцы, ледзь-ледзь

усміхнуўся сам себе, пойшыў ў тым, што старая начыніна рас-

кажа пра здарэньне зь начыстай сілай. Яму вельмі падабаліся

такія гутаркі з гэтымі простымі людзьмі, якія яшчэ так мала

адышліся ад часу першапачатковай людзкай культуры.

— Я вам, панічок, я буду многа казаць, бо вы ўсёроўна

ня верыце, хоць, можа, і верыце часам, але кажаце, што ня

верыце. Ды калі я верыце, то паслухайце, яхай вам рагі

рыймаў. Гычка міхалка. Выхадзіць зімінікі, падзіліць

зімінікі, падзіліць зімінікі, падзіліць зімінікі, падзіліць

Уладыка Васіль у Торонто

Мураўіна праца

Мінула год часу ад хвіліны адкрыцьця Беларускага Дому і Беларускага Праваслаўнага Прыходу ў Торонто. У лістападзе мінулага году мясцовыя Беларусы з вялікім шумам і на міншай урачыстасці адкрылі ѹ пасыплюць сваю царкву ў дом, куплены пару месяцаў раней. Але купляла дому ў мясцовых умовах не канчаецца на ўрачыстым высьвячэнні ці адкрыцьці, таксама як асноўная праца грамадзкіх арганізацій на эміграцыі не заключаецца на ўзынёслых нацыянальных ці разлігійных урачыстасцях, на палкіх працах, гарачых адозвах. Толькі калі арганізацыя набывае ніярухому маёмастца, у даным выпадку будынак, перастае яна быць папяровай і часта неoreal'най, а становіца жывой і працуячай адзінкай, з довадамі ейнага існаванья. Працуячай яна і павінна быць, бо калі-бя ёна была, улезши на некі дзесятак тысяч я даляраў у доўг, спраціла-бя толькі нованаўбарту маёмастца і даэтуль зложанью на гэтую маёмастца грамадзкія гроши, але наагул уся-лякую рацою быту.

Вось на сплаце даўгоў і палягае асноўная праца Згуртавання Беларусаў у Канадзе ў даны момант. Ня треба праз гэта разумець, што ўсялякая іншая праца ў нас занядбана. Арганізацыя нападзіла на працу лета колькі маёвак, сабры Управы наведвалі сіброй і аддэллы на правінцы, рэгулярна вядзенца культурна-асветнай працы, стала і з добрымі посыхамі працу Каса Самапомочы пры ЗВК. Мясцовы Прыход імя Св. Кірыла Тураўскага вядзе сталую разлігійную апеку над сібрамі прыходу і ваколічнымі Беларусамі, кожную наядзелю адбываюцца багаслужбы ў царкве, было колькі багаслужбаў адпраўленых і сядр беларускіх праваслаўных вернікаў на правінцы. Але найбольш шэрай, маруднай, дакучлівой працы зьяўляецца праца шэрай будзеніцы, дагляд ў ўтриманье дому, сплаты даўгоў. Водом не купілася на тое, каб буць цажкам для нашата грамадзства, а на адварот — каб быў дапамогай. І пасля году часу ужо пачынаюцца паказацца разультаты гэтае працы. Ладна згуртавалася й набольшыя наша мясцовая сім'я, скансалідавалася дагэтуль рассыпаныя па розных адрысах грамадзкія разлігі, нае жыцьцё, ладна памацнела фінансава як царквы та і арганізацыя. Дом даслох, які гэтым разам ідзе на карысць усяго беларускага грамадзства ў Торонто і на эміграцыі. Кажны Беларус, які зойсе сінія на тысячын пумар вуліцамі дандзе Вест у Торонто можа быць упэўнены, што там знойдзе шырака адчыненая гасцініца беларускія дэзверы, чёплае беларускае сэрца, духовую апеку з боку Беларускага Царквы і матар'янскую падтрымку, у выпадку патрэбы, ад Беларускага Касы Самапомочы пры ЗВК.

Беларуское разлігіе і грамадзкое жыцьцё ў Торонто пабудавана было на трывальных і здарowych асновах і дзеля таго натуральным ёсцца ягоны рост, зусім разумелым ягоны поспехі. Мясцовыя акты, калі ў мінульым годзе зь немалой базылівасці браўся за куплю дому, сінія съмела глядзіць у будучыню. Першы год посыхадзе ў міністэрскай працы зьяўляецца добрым довадам праўльнасці намі абранага шляху і нашае мэты.

Наш Дарагі Госыць

Іго Высокапразвяшчэнніцы Архіяпіскап Васіль, што ў мінульым годзе быў ласкавы прыехаць на высьвячэнне царквы ў дому і ў гэтым годзе наведаў беларускую калёнію ў Торонто.

У пятніцу 30-га верасьня Уладыка быў сустронуты на Юньён Стэйшэн прадстаўнікамі Беларускага Праваслаўнага Прыходу начаце з а. Міхайлам і прадстаўнікамі Управы ЗВК, а таксама групай беларускіх праваслаўных вернікаў. Царкоўны хор словамі ўрачыстасці песьні «Цару нае бясьнес» сустрэў Дарагога. Гасці на парозе дому сп-ра В. Навіцкага, дзе Ені быў затрымаваўся. У суботу 1-га кастрычніка вечарам была адслужана з узломам Яго Высокапразвяшчэнніцы вічэрэць, на якой прысутнічала ладная грамада вернікаў.

На ўрачысту Св. Літургію ў наядзелю 2-га кастрычніка прыехалі Беларусы із Стратфорду, Ашавы, Кобургу, Лёндану і Порт Гоўп дзялі з бліжэйшых мясцоў. Цесна была пераўненне царкви. І кожны з нас адчуваў вялікое ўрачыстасць паднечаньне. Пльны до Бога словаў гарачае малітвы нашага Дарагога Архіпастыра, наезычайна царкоўны хор. Моцна дзяжалі Богу ў шчырых сваіх малітвах вернікі за залікі ўдачы падчас першага году існаванія нашае Царквы, за ёйны рост, прасілі дапамогі на буличым шляху ў працы на карысць Бога і Балькаўшчыны. Дзяжалі Богу ўз нашага добраага ды як-жа ахварнага айца Міхайлі, які узорным прыкладам свае цяжкое працы ў ахварніці для Бога і Беларускага Народу паказвае дарогу ўсім Беларусам добрае волі. За гэтую

валі, і пъўрда, нязломна пайшлі да Яго, Валадара Неба ў зямлі. І Ені падаў нам збаўленную руку Свяю, паставіў нас на ногі, прасіўтліві нас Духам Свяім Святых, ды з Ласкі Свас памог нам уратаваць наймітамі патаптаную Святыню Йоў нашую, нашую сьв. Бел. Праваслаўную Царкву.

«Дарагі мас! Вы можа толькі гарачы-мі сэрцамі сваімі адчуваце красу, велич і жыцьцёвас значэнне яе для нашае дзяржаваў свабоды. Німа на съвеце агі адиша сілоднае дзяржавы без свае базы духове незалежнасці: без свае сьв. Царквы, бо юна душа народу ў дзяржавы. Таму ўсё нашае ніякія агі супраць нас, калі мы яе ўратавалі, съязамі абмыві, любою агарнілу ды змацавалі. І ніхто ўжо не адбярае яе ад нас! Яна ўжо навекі наша! Нашае беларускія слова стала ўжо нашым беларускім целам!»

«Мы ні ведаем дакладна плянаў Божых, але магчыма ў Старым Запавете ёсьці і для нас адзін сымбал: зграшыўшыся Гузді хадзілі 40 год па пустыні пе-рад сваім уходах у Зямлю Абданку. І наш Народ вось ужо скора 40 год цер-піц па пустыніх съвету за вольныя і нявольныя грахі свае. Схілім жа з пакоранія галавы свае перад Госпадам і скажам: Вялікі Божа! Даруй нам, мы ўжо заўсёды будзем з Табою! Вярні нам на-шуцу Вольную, любую і сладкую Бела-русь!»

Пасля натхнёнае працы Уладыкі Васіля, у часе якое не адна съяза радасці склалася ў шмат като, усе пры-сунты ўсталі і тро разы прасіўтліві Яго Высокапразвяшчэнніству «Многія лета», а ўзварушаны Уладыка ўсіх бага-слаў!

Сябра Царкоўнае Управы і старшыня Галоўнае Управы ЗВК сп-р К. Акула горча дзяжалі Высокапразвяшчэннію шаму Уладыку Васілю за Ягоны прыезд у Торонто і выразіў надзею што гэта ві-зьтва не апошняя. Як заўважыў ён, дух, настойлівасць, вытрымалася працы і добрая воля мясцовых Беларусаў зьяўляеца і каб павялічвалася колькасць на-шых съвязы.

Приблізна ў гэтым самым сэнсе гаварыў і д-р Я. Скурат з Кобурга, сп-р Ха-рэвіц з Ашавы і сп-р Гльбахані з Порт Гоўп. Усе яны адзначылі сваю цыяні-шную сувязь на полі разлігіна га-беларус-кага жыцьця з нашымі суродзічамі з То-ронтон, перадусім а. Міхайлі, Царкоўную Управу і Управу ЗВК, каб не забываліся і каб і часамі наведвалі іх з Божым Словам.

Пасля слова ўзіў Высокапразвяшчэнніе Уладыка Васіль і, між ін-шым, сказаў:

«... Мы ўжо пачули голас Господа: «Ня бойеся, толькі веруй! Ані не сумля-вайтесь, толькі будзьце цвёрдымі! І калі бузэ Вера ў сіроках вашых, эмо зро-біце тое, што Я зрабіў ды яшчэ больш таго! І адкінулі мы ўсякі страх, і ўвера-

Адраджэнне Казацкае Дзяржавы...

(Працяг з 3-й бачыны)

Пасля другой сусветнай вайны, аса-блівіа пасля 1951 г., савецкая ўлада бы-ла змушана міняць яшчэ больш свой курс палітыкі ў адносінах да Казакаў, стараючыся здабыць сабе сымпаты на-сельніцтва Казацкіх Земляў. Гэты курс яшчэ больш выразна зачынаўся з часу апілкавання цэлага шэрагу змістраваных «адкрытых лістоў Казацтва». Сталі перад XIX звяздам камуністычнай партыі СССР, на якім першы раз пасля 1923 г. шэрштадэлегаты адкрыты высту-паў ад імя казацкага насленіцтва і на якім было некалкі Казацкіх выбраных УЦК КПСС («Правда», 28. 8. 1952).

Цяпер, расказчаныя першымі царскай, а пасля савецкай ўладай сёлы Стартоп-льскага краю, бывалы Чарнаморскі губерні, Сталінградскай, Чкаліўскай (Орэбурскай) вобласціяў перайменаваны ў казацкіх хутары і станцыі. На савецкім кніжным рынку зявілася шматкі Гузді хадзілі 40 год па пустыні пе-рад сваім уходах у Зямлю Абданку. І наш Народ вось ужо скора 40 год цер-піц па пустыніх съвету за вольныя і нявольныя грахі свае. Схілім жа з пакоранія галавы свае перад Госпадам і скажам: Вялікі Божа! Даруй нам, мы ўжо заўсёды будзем з Табою! Вярні нам на-шуцу Вольную, любую і сладкую Бела-русь!»

Пасля натхнёнае працы Уладыкі Васіля, у часе якое не адна съяза радасці склалася ў шмат като, усе пры-сунты ўсталі і тро разы прасіўтліві Яго Высокапразвяшчэнніству «Многія лета», а ўзварушаны Уладыка ўсіх бага-слаў!

Далей: «Ленінская націянальнае пас-меныніція на казацкую тэматыку, а шматлікі з іх «удаўтвоўшыца» стаўніцтва сталін-ской прэміі». Вызначенія асобы дні казацкай песьні, танцы, спорту; наладжаючыца конкурсы народнай мастацкай самадзейнасці, на сцену зъявляючыца народнай барацьбе за свабоду, да яснай будучыні свае сілы казацкага мастацтва... (Р. Кармані. «Новы Запад», 1954, кн. II).

Я вядома, бальшавікі — вельмі пра-ктычныя ў звязку з поўнай відавочнасцю съветчыцаў аб тым, што, на глядзячы на ўсе жахлівія прымусы, на глядзячы на ўсе гняды і ліхтуті, казацкі народ у сваім нявыносным сучасным паняво-ленівым жыўце і воля да свабоды, да выбаўлення свае краіны ад савецкага паняво-ленія.

Усё гэта з поўнай відавочнасцю съветчыцаў аб тым, што, на глядзячы на ўсе жахлівія прымусы, на глядзячы на ўсе гняды і ліхтуті, казацкі народ у сваім нявыносным сучасным паняво-ленівым жыўце і воля да свабоды, да выбаўлення свае краіны ад савецкага паняво-ленія.

Далей: «Ленінская націянальнае пас-меныніція на казацкую тэматыку, а шматлікі з іх «удаўтвоўшыца» стаўніцтва сталін-ской прэміі». Вызначенія асобы дні казацкай песьні, танцы, спорту; наладжаючыца конкурсы народнай мастацкай самадзейнасці, на сцену зъявляючыца народнай барацьбе за свабоду, да яснай будучыні свае сілы казацкага мастацтва... (Р. Кармані. «Новы Запад», 1954, кн. II).

Далей: «Ленінская націянальнае пас-меныніція на казацкую тэматыку, а шматлікі з іх «удаўтвоўшыца» стаўніцтва сталін-ской прэміі». Вызначенія асобы дні казацкай песьні, танцы, спорту; наладжаючыца конкурсы народнай мастацкай самадзейнасці, на сцену зъявляючыца народнай барацьбе за свабоду, да яснай будучыні свае сілы казацкага мастацтва... (Р. Кармані. «Новы Запад», 1954, кн. II).

Далей: «Ленінская націянальнае пас-меныніція на казацкую тэматыку, а шматлікі з іх «удаўтвоўшыца» стаўніцтва сталін-ской прэміі». Вызначенія асобы дні казацкай песьні, танцы, спорту; наладжаючыца конкурсы народнай мастацкай самадзейнасці, на сцену зъявляючыца народнай барацьбе за свабоду, да яснай будучыні свае сілы казацкага мастацтва... (Р. Кармані. «Новы Запад», 1954, кн. II).

Далей: «Ленінская націянальнае пас-меныніція на казацкую тэматыку, а шматлікі з іх «удаўтвоўшыца» стаўніцтва сталін-ской прэміі». Вызначенія асобы дні казацкай песьні, танцы, спорту; наладжаючыца конкурсы народнай мастацкай самадзейнасці, на сцену зъявляючыца народнай барацьбе за свабоду, да яснай будучыні свае сілы казацкага мастацтва... (Р. Кармані. «Новы Запад», 1954, кн. II).

Далей: «Ленінская націянальнае пас-меныніція на казацкую тэматыку, а шматлікі з іх «удаўтвоўшыца» стаўніцтва сталін-ской прэміі». Вызначенія асобы дні казацкай песьні, танцы, спорту; наладжаючыца конкурсы народнай мастацкай самадзейнасці, на сцену зъявляючыца народнай барацьбе за свабоду, да яснай будучыні свае сілы казацкага мастацтва... (Р. Кармані. «Новы Запад», 1954, кн. II).

Далей: «Ленінская націянальнае пас-меныніція на казацкую тэматыку, а шматлікі з іх «удаўтвоўшыца» стаўніцтва сталін-ской прэміі». Вызначенія асобы дні казацкай песьні, танцы, спорту; наладжаючыца конкурсы народнай мастацкай самадзейнасці, на сцену зъявляючыца народнай барацьбе за свабоду, да яснай будучыні свае сілы казацкага мастацтва... (Р. Кармані. «Новы Запад», 1954, кн. II).

Далей: «Ленінская націянальнае пас-меныніція на казацкую тэматыку, а шматлікі з іх «удаўтвоўшыца» стаўніцтва сталін-ской прэміі». Вызначенія асобы дні казацкай песьні, танцы, спорту; наладжаючыца конкурсы народнай мастацкай самадзейнасці, на сцену зъявляючыца народнай барацьбе за свабоду, да яснай будучыні свае сілы казацкага мастацтва... (Р. Кармані. «Новы Запад», 1954, кн. II).

Далей: «Ленінская націянальнае пас-меныніція на казацкую тэматыку, а шматлікі з іх «удаўтвоўшыца» стаўніцтва сталін-ской прэмі